

[Finansministeren.]

indførelsen af ligeløn for mandlige og kvindelige arbejdere, som den offentlige sektor gennemførte, da Dansk Arbejdsgiverforening og LO enedes om det, men det ser ud til, at ligelønnen ikke helt er slået igennem på det private arbejdsmarked, og derfor kan man selvfølgelig godt sige, at staten er lønførende for disse grupper af kvindelige arbejdere. Vi er også opmærksom på, at statens lønninger ligger højt til assistenter med elementært og meget rutinepræget kontorarbejde.

De spørgsmål er til stadighed genstand for nøje undersøgelse i ministeriet, og det indgår i vores oplæg til de kommende overenskomstforhandlinger, som er påbegyndt, at vi vil søge at formindske et forspring, hvor staten kan siges at være lønførende. Samtidig bestræber vi os på at tilnærme os det private erhvervslivs lønninger på nogle af de områder, hvor statens lønninger klart er i underkanten, men jeg må her tilføje, at med lønstigningsrammen på kun 2 pct. i hvert af de to næste år, sådan som vi enedes om det i augustforliget, kan man ikke vente at få alle disse problemer løst ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Hr. Ømann sagde, at der var ikke nogen grund til at rose sig af, at personaletilvæksten i den offentlige sektor var bremsset. Det har jeg mig bekendt heller ikke gjort, men vi har konstateret kendsgerningerne, og jeg skal om dette til hr. Ømann i øvrigt blot sige, at vi selvfølgelig er parat til at lade personalepolitikken i staten bidrage til en afhjælpning af arbejdsløsheden. Det kommer jo også frem i den vedtagelse, som er indeholdt i augustforliget om en begrænsning af overarbejdet, hvor vi konverterer overarbejde til hele stillinger. De første resultater af dette arbejde er jo allerede fremlagt, og flere følger efter, og herudover er det klart, at vi selvfølgelig også vil overveje de forslag, som netop er fremkommet fra det økonomiske råd, og andre lignende forslag.

Hr. Freddy Madsen gjorde nogle mere tekniske bemærkninger til konteringen, og dem skal jeg da gerne overveje i forbindelse med den ændrede opstilling af finanslovsforslaget. Vi bestræber os til stadighed på, at finanslovsforslaget kan give folketinget det bedst mulige overblik.

Hr. Freddy Madsen var også inde på et enkelt udgiftsområde, hvor det var svært at addere, hvor det var svært at sammenlægge statens

og kommunernes udgifter med tilstrækkelig sikkerhed, og hertil vil jeg kun sige, at sammenhængen mellem statens og kommunernes udgifter jo først kan belyses helt tilfredsstillende og helt klart, når både staten og kommunerne benytter kalenderåret fra den 1. januar 1979.

Hr. Freddy Madsen sagde, at pensionisterne får en nulløsning i de kommende år, og det bliver jeg nødt til at sige er helt forkert. I finanslovsforslaget budgetteres med en fortsættelse af såvel pensionisternes procentvise dyrtidsregulering som den sædvanlige velstandsregulering.

Så må jeg også gøre nogle bemærkninger til hr. Svend Andersen (Rosk.a.), men det skal ikke blive så forfærdelig mange i dag. Det er jo sådan, at fremskridtspartiets eneste eller i hvert fald væsentligste konkrete udspil i folketinget om finanspolitikken er de ca. 790 ændringsforslag, som partiet fremsatte for et lille år siden, da vi behandlede finanslovsforslaget for i år. Jeg og regeringens øvrige medlemmer afgav til finansudvalget en samlet og detaljeret kommentar dels til de enkelte ændringsforslag, dels til de generelle økonomiske virkninger af forslagene, og de er som bekendt optrykt i et bilagshæfte, som alle kan stifte bekendtskab med. Derfor skal jeg heller ikke gennemgå de 120 trykte sider, men jeg bliver nødt til i betragtning af indholdet af hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg at gentage, hvad der var hovedkonklusionen. Hovedkonklusionen var, at den umiddelbare beskæftigelsesmæssige virkning ville være en stigning i arbejdsløshedstallet på omkring 100.000, og at den indirekte virkning ville forøge ledigheden yderligere.

Samtidig fremgår det klart, at forslagene heller ikke ville forbedre det andet væsentlige økonomiske problem, vi har, nemlig betalingsbalanceudviklingen, men tværtimod forværre den, og ud fra disse hovedsynspunkter måtte regeringen afvise fremskridtspartiets forslag, ligesom alle andre partier her i tinget måtte afvise fremskridtspartiets forslag og var enige med regeringen.

Så har hr. Svend Andersen (Rosk.a.) nu i dag lovet os, at fremskridtspartiet i år vil komme med 1.200 ændringsforslag til finanslovsforslaget. Jeg skal selvfølgelig ikke på nuværende tidspunkt kommentere dem af den gode grund, at jeg ikke kender dem, men af den omtale, som hr. Svend Andersen (Rosk.a.) har givet af, hvilke områder fremskridtspartiet især sigter på, og med hr. Svend Andersen